

ще да ги тѣратъ въ разжеженныи мѣдъ (вакъръ). по напредъ молихася на-воини те, за да ги ѡста-
ватъ догдѣ се помолатъ Бѡгѡ. и такъ вдигнаха
рѣки те къ Бѡгѡ, и молашеса рекоха: Господи
Иисусе Христѣ Бѡже силъ, щѡто ны оудостои да те
видиме, оуслыши сегѡ молѣнїе то наше, и как-
бѡто благоволи та се видоухме паки, за коѣто сла-
ваще та те благодариме, такъ благоизволи, за
да се сохранятъ тѣлесѡ та ницѣли ѡ огненна та
сила, какбѡто си сохранилъ и нѣкогда въ Ваву-
лонска та пещь тритѣ ѡтроцы: защѡто и ныѡ за
твѡѡ та любовь оумираме. и дай Господи благо-
дѡтъ на наши те мѡщи, щѡто който ны призывае да
има часть во царство небесное, и на земли благо-
получїе: и или на морѣ, или на свѡхо ще ны при-
зови нѣкой, молиме те, да мѡ помѡгнешъ, и да

нѣкой Перилъ хѡдѡжникъ за да возблагодари
Фалариса Мѡчителя Сїкелїскагѡ града Якра-
ганда. Защѡто той мѡчитель многѡ се гри-
жеше да истысли такива рѡкѡты. и въ тако-
выи болъ вѡнѡтре катѡ тѣрѡха оусѡдѡенного
человѣка, пѡлѡха силенъ огнь подъ мѡхо на
болѡ, а оужасныи глѡсъ на пержїмагѡ челѡвѣка,
исходѡшъ чрезъ нѡздрѡи те на болѡ, предста-
вляваше свѡщо рыканїе быка. Мѡчительѡ ѡ-
каче вмѡсто награждѣнїе за това мѡдрѡе и з-
мышлѣнїе тѡрна найнапредъ въ него и зверѣ-
тѡтѡла Перїла за да и скѡси ѡнъ самъ, и да
покаже и на дрѡги те дѡистѡвїе то на и змыш-
лѣннѡто дѡло. Но подѡръ шеснаесетъ годїны,
и самый мѡчитель неможѣ да ѡвѣгне ѡ това
ѡсѡдѣнїе, понеже нарѡдо не мѡгши да тер-
пи пѡвече неговѡта кѣснѡсть и неїстовѡтво
ни зложїха го ѡ владѣтелѡството, и го тѡриха
та и згорѣ въ мѡданнѡи болъ.